

zondag 11 september 2016 (heilig Avondmaal)

KOM EN VIER HET BRUILOFTSFEEST!

Bijbellezing: Mattheüs 22, 1-10

Misschien kent u wel dat verschijnsel: je krijgt een uitnodiging en onderaan de uitnodiging staat een regeltje: 'geef even door of je kunt komen of niet'. Ik zag het laatst op een uitnodiging, waar mijn zoontje mee thuis kwam. 'Wij gaan zwemmen op mijn verjaardagsfeestje. Wil je even doorgeven of je kunt komen?' En zelf hadden wij laatst ook een uitnodiging voor een bruiloft: 'indien u verhinderd bent, gaarne doorgeven aan...' Want het bruidspaar moet natuurlijk het aantal daggasten en het aantal feestgangers weten en doorgeven. ... Maar stel je nou voor hè, dat mensen hebben aangegeven te komen... en dat velen van hen zich op het laatste moment toch nog afmelden. Of nog erger: dat zij hebben aangegeven om te komen..., maar niet eens de moeite nemen om zich af te melden. 'Oh je bruiloft?..., nee, nee, ik kom niet... ik heb nog zoveel andere dingen te doen...'

Dit overkwam de heer van de bruiloft. Deze heer, een koning – zo vertelt Jezus Zijn gelijkenis – organiseerde een bruiloftsfeest voor zijn zoon. Hij had daarvoor allemaal mensen uitgenodigd. Het was in Israël een gebruik om mensen twee keer uit te nodigen. De eerste uitnodiging was om te inventariseren wie er kwam: je kon de mensen vast voorbereiden op het aanstaande feest en zelf kon je dan de voorbereidingen gaan beginnen voor het aantal mensen dat er zou komen. En de tweede uitnodiging, die was bedoeld om te melden dat alle dingen gereed waren en dat de bruiloftsgasten konden komen. Nu, zo stuurt de heer zijn knechten er op uit, vertelt Jezus..., om de genodigden voor de bruiloft te roepen. Men was dus al genodigd. Zij werden verwacht... en nu zullen ze worden opgeroepen om te komen. Maar... zij kwamen niet. Zij haakten toch nog af. ... Nu, de heer had blijkbaar ongelooflijk veel geduld met de genodigden. Hij stuurt *nog* een keer zijn knechten met dezelfde uitnodiging erop uit. Het lijkt er wel op of hij in zijn geduld en liefde zijn genodigden toch nog probeert over te halen: 'ik heb de maaltijd klaargemaakt. De dieren zijn geslacht, het vlees staat op tafel. Alle dingen zijn klaar voor het feest.' ... Maar nee. Men heeft zo zijn eigen zaken te doen. Ze liepen weg, vertelt Jezus. De één naar zijn akker, de ander naar zijn zaken. *Zijn* akker. *Zijn* zaken. Ieder had zo zijn eigen ding... Wat moet dat een geweldige teleurstelling voor de heer zijn! Maar niet alleen een teleurstelling..., het was ook gewoon volkomen onbeschaafd wat hem wordt aangedaan! Hier spreekt geen enkel respect voor de heer uit. Men was blijkbaar zelfs nog te beroerd om zich af te melden bij deze vader van de bruidegom....

In mijn vorige gemeente was ik een keer bij een sweet-sixteen of sweet-eighteen party (ik weet het niet meer wat het was) van twee meiden. Het was een feestje dat door hun ouders werd georganiseerd. Nu, alles werd uit de kast gehaald door vader en moeder. Ze

wilden hun kinderen eens flink in het zonnetje zetten. Dat hadden zij wel verdiend, zo vonden zij. Nu, stel je nu voor dat op die bewuste feestavond uiteindelijk niemand was komen opdagen, terwijl ze wel hadden gezegd te komen... Wat zou dat voor die ouders hebben betekend? Al die inkopen, dat was dan bijzonder jammer geweest..., maar hun kinderen...? De vreugde die zij voor hun kinderen op het oog hadden gehad..., want het moest hun feestje zijn! Zoiets is voor een vader of moeder toch niet te verteren!

Nu, zoiets heeft de hemelse Vader meegemaakt, zo zegt Jezus. Want die heer, die vader van die aanstaande bruidegom..., ja, dat was God Zelf. God was bezig om Zijn Koninkrijk te vestigen... om een nieuw begin te maken met de wereld. Het zal toch een vreugde worden! En Zijn Zoon zal daarin een centrale plaats innemen. Hij zal in het centrum staan., Hij zal het middelpunt van die vreugde gaan vormen. ... Maar de eerste genodigden, de daggasten die zo dicht bij de Bruidegom stonden, haakten af. Zij konden zo weinig met die Bruidegom. Zij hadden niets met Hem en kregen steeds meer een hekel aan Hem...

Die uitgenodigde daggasten..., daarmee werden de Farizeeërs en de Wetsgeleerden bedoeld. Dat hadden zij ook wel door dat Jezus hen bedoelde, zo staat er een hoofdstuk hiervoor. De Farizeeërs en de Wetsgeleerden. Nota bene degenen die binnen het Jodendom een voorbeeld van geloven waren. Diepgelovige mensen die Gods Wet uiterst serieus namen. De Wetsgeleerden / Schriftgeleerden waren experts op het gebied van de uitleg van Gods Wet. Zij waren met recht Wet-geleerden. En de Farizeeën die waren zeer nauwkeurig in het naleven van die Wet. De dienst aan God was hen zeer lief en nam heel hun leven in beslag. Maar die Jezus... Hij was te vreemd. Te aanstootgevend. Te anders. Hij meende veel teveel te mogen zeggen en te mogen veranderen aan hun geloof en hun leven. ... Dan leef je als Wetsgeleerde of Farizeeër zo dicht bij God... en ben je in werkelijkheid toch zo ver van God verwijderd...!

Ik vind dat wel heftig om zo te zien. Ja, meestal zien wij het tamelijk simpel en hebben wij christenen een heel negatief beeld van een Farizeeër – de naam 'Farizeeër' is binnen kerkelijk Nederland soms zelfs een scheldwoord geworden voor bekrompen christenen die zich aan allemaal wetjes houden – maar laat ik eerst mijzelf eens aan hen spiegelen. Laat ik eerst eens goed in mij opnemen wat Jezus met deze gelijkenis wil duidelijk maken: ***is Jezus voor mij dan wel het centrum van mijn leven?*** ... Want ja, de Farizeeërs en de Wetsgeleerden hadden ook liefde voor God. Zij waren ook gelovig. Zij waren fanatiek. Radicaal. Gewetensvol. Niets was hen te veel. Zij zochten ook troost en houvast bij God. Maar... *zij zagen Jezus niet. Zij zagen Jezus niet. En daardoor zagen zij Gods genade niet. Zij zagen Jezus niet. Daardoor konden zij de vreugde niet meemaken die de Vader had in Zijn Zoon. En daardoor ging dat hele Koninkrijk van God... die vreugde, dat nieuwe leven... aan hen voorbij. ...Wat een indringend iets!... Is Jezus voor mij dan wel het centrum van mijn leven, van mijn*

vreugde... zoals de hemelse Vader, die koning uit de gelijkenis, vreugde vindt in Zijn Zoon?

Met het Avondmaal worden wij er weer heel scherp bij bepaald waar het in het geloof ten diepste om gaat. Om Jezus. In Hem en alleen door Hem ontmoeten wij de hemelse Vader. In Hem mogen wij de genade van God voor ons mensen ervaren. In Hem is de redding van ons leven te vinden. Hij wil ons leven vervullen met Zijn Geest... Achter Hem aan mogen wij over de toppen en door de dalen onderweg naar Gods heerlijke toekomst. Geen andere naam dan de Naam van Jezus. ... Hier in het Avondmaal staat Jezus centraal en daarom mag het Koninkrijk van God vanmorgen tastbaar worden... het Koninkrijk van God mag geproefd en beleefd worden... want hier is Jezus. Alles verwijst naar Hem. Naar Zijn redding aan het kruis. Zijn sterven in de dood. Zijn opstaan tot een nieuw leven. Zijn weg van kruis en opstanding, waarop Hij ons wil meenemen tot Zijn Vader.

De gelijkenis gaat verder... De heer uit de gelijkenis is woedend op de daggasten. Hij stuurt een leger op hen af en steekt hun stad in brand. Want de knechten van de heer zijn zelfs door hen mishandeld en gedood! ... Het staat er niet letterlijk bij, maar Jezus lijkt met deze grootse beelden die hij nu gebruikt niet alleen de Wetsgeleerden en Farizeeërs, maar heel Israël aan te willen spreken. Israël, dat in de eeuwen hiervoor inderdaad Gods knechten, Gods eigen profeten, heeft gedood. Israël, dat een paar jaar nadat Jezus deze uitspraken heeft gedaan, overmeesterd werd door het oprukkende Romeinse leger... dat inderdaad de stad, de stad Jeruzalem, in brand zou steken...

Maar bij dit vreselijke oordeel blijft het gelukkig niet. De heer wil dat de bruiloft doorgaat. De vreugde die hij voor zijn zoon op het oog heeft, zorgt ervoor dat hij het feest niet annuleert. Nee, de uitnodiging moet nu verder gebracht worden. Dan maar niet naar degenen die zo dichtbij stonden... dan maar de straten op en iedereen die men tegenkomt uitnodigen... Niet genodigden werden genodigd. Mensen die er niet klaar voor waren. Mensen die nog geen voorbereidingen hadden kunnen treffen. Mensen die waarschijnlijk nooit hadden gedacht dat zij daar bij zouden mogen zijn. *Zij* mogen nu komen. Nee, zij *moeten* komen.

Heel mooi vind ik het hoe Jezus het vertelt: *'en de knechten gingen naar de wegen, verzamelden allen die zij vonden, zowel slechte als goede mensen; en de bruiloftszaal werd gevuld. (vers 10)'* Zowel 'goede als slechte mensen'. Viel u dat zinnetje ook op? Het gaat hier bij 'goeden en slechten' niet om het onderscheid tussen zondaren en niet-zondaren, nee, iedereen is een zondaar. Jezus wil met deze uitdrukking 'goeden en slechten' volgens mij aangeven: het is een bont geheel wat de bruiloftszaal mag vullen. Mensen van allerlei pluimage. Er zitten mensen tussen die je helemaal niet zou verwachten..., ook zij mogen aan tafel. Gods genade is zo groot!... En Zijn liefde voor Zijn Zoon is zo groot... die bruiloftszaal moet gewoon vol!

Misschien bent u ook wel zo'n iemand die zich afvraagt of u wel aan die Avondmaalstafel moet gaan.

Voelt u of jij zich wat geremd om te gaan. Of weet je het allemaal niet precies in het geloof. Ik zou niet zeggen dat dit allemaal niet uitmaakt en dat je maar gewoon vrolijk moet komen. Nee, God neemt uw en mijn leven heel serieus. Daar zullen wij vanmiddag meer over horen, als wij vanmiddag de gelijkenis uit zullen lezen. Dat vanmiddag, maar laat eerst dit tot u doordringen: God nodigt dus heel erg ruim. Ruimer dan je zou denken. Goeden en slechten, een bont geheel aan mensen moet aan de tafel komen. Goeden en slechten mogen komen. Zij *moeten* komen. Want die Zoon... die moet geëerd en gehuldigd worden. Hij moet geëerd en gehuldigd worden om Wie Hij is. En wat Hij voor ons heeft gedaan. ... Je moet dus maar niet zoveel naar jezelf kijken. En ook niet naar anderen. Kijk maar naar die Zoon. Die staat vandaag centraal op Zijn dag.

Het is dus feest vandaag. Feest? Terwijl wij het bloed van Christus uitschenken en Zijn lichaam breken? Toch is het feest. Het is juist feest. Want de Bruidegom krijgt van Zijn Vader het feest aangeboden. En wij mogen meevieren. Wij mogen Zijn liefde drinken. Wij mogen Zijn genade proeven. Wij mogen in Zijn heerlijkheid delen. Wij mogen Zijn leven delen. Wij mogen Zijn vrede ervaren. Blijf daarom niet zitten, verwickeld in al je eigen zaken die misschien zoveel tijd en aandacht vergen. Vandaag gaat de uitnodiging uit. Laat het voor de Bruidegom een feestdag zijn! Kom, want alle dingen zijn gereed.

ds. E.G. (Eddy) de Kruijff
tel. 010 210 89 71 // dekruijff@live.nl